

и дѣло на една жрица.

Тази е причината, че при строежа на монументалнитѣ сгради само ония жени, които сж живѣли при благоприятни условия, като владетелки, сж могли да наложатъ своето авторство на архитектъ въ голѣмъ мащабъ.

Рожба на архитектурата се смѣта ваятелството и то върви следъ нея по хронологиченъ редъ. Въ тази областъ, като че ли, слабата ржка на жената не е била достатъчно удобна. Почти никжде въ древността не се среща име на жена ваятелка (Нека се не забравя, че историята помни имената само на голѣмитѣ артисти). Жената, като че ли, приложи своята сръчностъ при едно изкуство по ефектно, но и по абстрактно — живописъта. Тя се разви следъ ваятелството, като орнаментъ и декорация и въ нѣкои свои видоизменения стана чисто женско изкуство. Жената ѝ се отдаде съ любовъ, като я осъвършенствува не толкозъ съ четка и бои, колкото съ игла и конци.

Погледнете шевицитѣ на всички народи и сждетѣ!

Като почнемъ отъ гръцката лжкатица, меандритѣ, палметитѣ, волютитѣ и пр. бродирани по политѣ на хитона и сжщитѣ мазани по перваза на стената съ синя боя, варъ и червена пръстъ (въ народа само жени мажатъ и шарятъ стенитѣ на кжщата) и стигнемъ до найосъвършенствуваната бродерия на днешното време ще видимъ, че това изкуство е специално женско. Никого не е имало неблагоприятни условия за осъвършенствуването на бродерията, напротивъ, като че ли подчинението на жената и нейната затвореностъ въ кжщи още повече сж благоприятствували за това. Презъ най-тъмнитѣ епохи тя, като птиче въ клетка подъ звучитѣ на своята дивна пѣсенъ, извеза своитѣ художествени видения: пищенъ блѣнъ върху празниченъ накитъ, мечтитѣ на девойката — върху браченъ сукманъ, или тежкитѣ грижи и сълзи по изгубена мла-